

موجودات عجیب: کوچک ترین آرمادیلوی دنیا که با پوست خود دمای بدنش را تنظیم می کند - دیجیاتو

Maryam Mousavi | یکشنبه، ۰۲ خرداد ۱۳۹۵

در این مطلب قصد داریم شما را با موجودی به نام [آرمادیلوی پری وار صورتی](#) آشنا کنیم. بله این نام حقیقی است گرچه جانور بالی ندارد که آن را به پری ها شبیه کند و در مقابل پوستی صورتی رنگ دارد که درست مانند یک رادیاتور عمل می کند.

در واقع جانور می تواند با پمپاژ کردن خون به داخل و خارج از این پوست، دمای بدن خود را بالا برده یا پایین بیاورد. پیش از آنکه J. M. Barrie رمان نویس اسکاتلندی ما را با این موجود زیبا و عجیب آشنا کند، خانواده ها تصور می کردند که این جانور از جهنم آمده و کاری جز دزدیدن فرزندان و خراب کردن اجناس گرانقیمت شان ندارد.

امروز اما ورق به گونه ای دیگر برگشته است و چنین تصویری هم دیگر در میان خانواده ها وجود ندارد. زیستگاه اصلی این جانور بیابان های آرژانتین است هرچند در دیگر نقاط دنیا هم می توان آن را پیدا کرد.

اما اجازه دهید کمی به خصوصیات این موجود بپردازیم؛ آرمادیلوی پری وار صورتی طولی در حدود 12 سانتی متر دارد، پوستش به رنگ صورتی یا گلبهی است و موهای ریز سفید رنگی روی آن مشاهده می شود. این جانور که کوچک ترین گونه در میان [آرمادیلو ها](#) به شمار می رود تقریباً تمام عمر خود را به حفاری درون زمین و شکار بی مهره گان و البته خوردن گیاهان می گذراند.

این موجود بسیار در طبیعت نادر است و به جرات می توان گفت که مطالعات علمی خوبی تا به حال روی آن انجام نشده است. از همین رو محتوایی که در ادامه خواهید خواند با در نظر داشتن همه شنیده ها در رابطه با آن تهیه شده است.

ماریا سوپرینا از زیست شناسان شورای ملی تحقیقات فنی و علمی آرژانتین برای مدت 13 سال، دیگر آرمادیلوهای موجود در منطقه سکونت این نوع را مورد بررسی قرار داده و تا کنون موفق شده یک مورد از این گونه را در حیات وحش مشاهده نماید. جالب است بدانید که بومیان این منطقه نیز کمتر آرمادیلوی صورتی را دیده اند و اطلاعاتی در مورد محل سکونت آن ندارند. تنها نمونه هایی هم که او مورد مطالعه قرار داده آرمادیلوهای زخمی هستند که برای مداوا به مرکز آورده می

شوند یا مواردی که توسط سازمان های دولتی ضبط شده اند و بیشتر به عنوان حیوان خانگی و به صورت غیرقانونی در منازل نگهداری می شده اند.

پوست این جانور برخلاف دیگر گونه های آرمادیلو به بدن آن متصل نیست و در مقابل با استفاده از غشایی با بدن ارتباط دارد که ستون فقرات آن را پوشانده. رگ های خونی ریزی که زیر این پوست قرار دارند نیز به راحتی از روی آن قابل مشاهده هستند و در اصل این رگ ها هستند که رنگ زیبای صورتی را به آن داده اند.

شکندگی و انعطاف پذیری پوسته این موجود نیز نشان می دهد که جانور ابدًا به عنوان یک زره یا پوشش محافظ روی آن حساب نمی کند و این در حالی است که آرمادیلوهای دیگر اینگونه اند. در مقابل همانطور که ابتدای مطلب گفته شد این پوست بیشتر نقش نوعی رادیاتور را ایفا می کند و آنطور که سوپرینا می گوید رنگ آن با تغییر دمای محیط مرتبًا عوض می شود که این مساله هم از افزایش یا کاهش جریان خون درون رگ های جانور ریشه می گیرد.

برای نمونه، هرچه خون یا در واقع بدن جانور بیشتر در معرض هوا و خاک قرار بگیرد، دمای آن پایین تر می آید و اگر در معرض آب قرار بگیرد این پوسته می تواند دمایش را حفظ کند. همانطور که از روی تصاویر متوجه شده اید نسبت سطح به حجم این موجود در قیاس با هر جانور بزرگ دیگری بیشتر است و به همین خاطر زودتر دمایش را از دست می دهد؛ از همین رو داشتن چنین مشخصه ای می تواند برای آن بسیار سودمند باشد. سوپرینا ادامه می دهد، در واقع به همین دلیل است که جانوران بزرگ تر (البته با برخی استثناها) نظیر خرس های قطبی بیشتر در محیط های سرد یافت می شوند و موجودات کوچک تر مانند این بیابان ها را برای سکونت بر می گزینند.

اما یکی دیگر از نکات عجیب در مورد این جانور رنگ بدن آن است چراکه صورتی و سفید معمولاً در محیط های بیابانی کمتر رویت می شوند. شاید تصور کنید که بدن این جانور برای آنکه بهتر در محیط ادغام شده و آن را از خطر شکار شدن در امان نگه دارد به این شکل درآمده اما باید به اطلاع تان برسانیم که آرمادیلو صورتی شاید تنها چند دقیقه را روی زمین سپری می کند و باقی عمر آن همانطور که گفته شد به حفاری زیر زمین می گذرد.

آرمادیلوی صورتی جانوری است که به خوبی خود را با محیط پیرامونش وفق داده و تنها 15 سانتی متر به زیر زمین می رود و برای شکار کردن هم از دهان خود به عنوان یک بازوی مکنده استفاده نمی کند.

بیشتر تصور می شد که این جانور شناگری ماهر در محیط های شنی باشد اما طبق گفته سوپرینا اینطور نیست. در مقابل این موجود حفاری را در محیط های سخت انجام می دهد و برای این منظور بارها و بارها با پنجه های خود به زمین ضربه می زند.

در این حین، چون دست های جلویی آرمادیلو مشغول حفاری می شوند، جانور از دم خود که حکم پای پنجمش را دارد برای حفظ تعادل و حرکت به جلو استفاده می کند و قسمت انتهایی بدنش نیز شکلی صفحه مانند دارد که با آن خاک را به عقب می زند و حفاری را ادامه می دهد. تصور می شود که این مکانیزم از ریزش تونل نیز جلوگیری می کند.

اما علیرغم همین پنجه های بزرگ و بدن منعطف، باز هم احتمال آنکه جانور با موانع بزرگ و غیرقابل عبور مواجه شود زیاد است. بخش اعظمی از این موانع به مسیرهایی باز می گردد که انسان یا جانوران دیگر برای خود حفر کرده اند و با تونل آرمادیلوی صورتی تقاطع پیدا می کند. سوپرینا در این باره می گوید: بیشترین دفعاتی که این جانور روی زمین مشاهده شده هم به این موارد باز می گردد، یعنی وقتی که آرمادیلوی صورتی با مانعی برخورد کرده و به سطح زمین آمده است.

این در واقع همان نقطه ایست که جانور با مشکل روبرو می شود و زمانی که تلاش دارد از جاده عبور کند یا کشته می شود یا اینکه انسان آن را پیدا کرده و با خود به خانه می برد. البته اگر خوش شانس باشد به سازمان های حمایت از حیوانات تحویل داده می شود اما احتمال آن که به عنوان حیوان خانگی انتخاب گردد هم کم نیست که در این صورت جانور در اثر استرس یا ناتوانی در وفق دادن خود با رژیم غذایی جدیدش جان خود را از دست می دهد. سوپرینا اعلام کرده که 95 درصد از آرمادیلوهای صورتی رنگی که در منازل نگهداری می شوند ظرف حداکثر هشت سال جان خود را از دست می دهند.

نکته دیگری که باید به آن اشاره گردد این است که آرمادیلوهای صورتی در مواردی که هوا مرطوب می شود هم به سطح روی زمین می آیند. البته طبق اعلام سازمان هواشناسی آرژانتین، در محل سکونت این جانور، سالانه تنها 20 سانتی متر باران می بارد اما با در گرفتن طوفان محل زندگی آن نیز تخریب می شود و مجبور می شود که به سطح زمین بیاید.

آنها همچنین به خاطر مرطوب شدن موهای بدنشان به سطح می آیند چراکه این اتفاق می تواند سیستم تنظیم دمای بدنشان را تحت تاثیر قرار دهد. سوپرینا می گوید آرمادیلوها عموماً برای تنظیم دمای بدنشان مشکل دارند و یکی از گونه های این جانور هم هست که در صورت قرار گرفتن طولانی مدت در محیط های مرطوب به بیماری های پوستی دچار می شود. از همین رو تصور می شود که گونه صورتی رنگ نیز همین آسیب پذیری را داشته باشد.

در پایان باید اضافه نماییم، همانطور که گفته شد مطالعات دقیقی روی این موجود انجام نشده و در نتیجه دانشمندان و به طور مشخص سوپرینا هنوز نمی دانند که آیا این گونه جانوری در خطر انقراض قرار دارد یا خیر.

